

*Discurs del director de l'Escola de Policia de Catalunya a
l'acte d'inauguració del Curs de Formació Bàsica 1996-1997*

Amadeu Recasens Brunet

PRESENTACIÓ DEL DISCURS INAUGURAL DEL CURS BÀSIC 1996-1997 DE L'EPC

L'Escola de Policia de Catalunya comença un nou curs bàsic, i alhora també una nova etapa dins la seva ja llarga i fructífera trajectòria. Es tracta doncs d'un doble inici, que ha de tenir conseqüències importants per al futur.

La inauguració oficial d'un curs de formació bàsica a l'Escola de Policia de Catalunya és, tradicionalment, quelcom més que un formalisme. constitueix un punt àlgid en la política de seguretat de Catalunya, tant per la importància de les personalitats que tradicionalment es congreguen, com per l'abast dels parlaments i el seu ressò en els àmbits policials i socials en general.

És, sobretot, un moment en el que l'EPC vibra amb l'inici del que ara per ara és el seu curs més emblemàtic i també el que més esforços exigeix. De la magnitud del curs en donen fe les xifres:

835 alumnes -deu més que el curs passat- (726 homes i 109 dones) dels quals 696 són aspirants a ME (607 homes i 89 dones) i 139 PL (119 homes i 20 dones) provinents de 49 municipis. Aquests alumnes estan immersos en un curs de 1820 hores, que inclou tant aspectes teòrics com pràctics, dividits en 22 matèries o crèdits

Però les xifres són fredes, i jo, ara i aquí, vull parlar de 835 persones, de 835 il·lusions professionals que tenen al seu costat l'empenta del personal de l'EPC, quina altíssima professionalitat i sentit de responsabilitat possibilita la realització d'aquest i dels altres cursos. I també -i molt particularment- vull fer esment del cos docent de professors i instructors, que són més de 500 i que configuren l'ànima d'aquesta Escola. Aquesta Escola i aquest curs són doncs quelcom més que un marc de formació policial. Constitueixen un projecte. Una peça que m'atreveixo a qualificar de fonamental en la construcció de la policia de Catalunya com a part d'un model de societat i de convivència.

El curs bàsic que ara comença serà el curs de l'estabilització. En etapes anteriors s'ha dissenyat un curs pensat a partir d'experiències de models estatals i internacionals, i s'ha acumulat prou bagatge com per avançar cap a un model propi de curs. L'esquema que es seguirà és el que està traçat, en les seves línies mestres, des del curs bàsic de l'any passat. Això no obstant ja s'han introduït algunes reformes, especialment pel que fa al sistema d'avaluació i a la coordinació entre els diferents crèdits. Amb això millorem considerablement alguns aspectes d'un curs, que forçosament cal entendre encara en condicions de ser millorat, ja que el precedent fou el primer que assumí -i considero que amb èxit- la responsabilitat de donar un alt contingut pedagògic i alhora de quasi bé triplicar el nombre d'alumnes a l'escola. Es tracta ara d'assolir un curs quina estructura i continguts durin

força temps, per contribuir així, a l'estabilitat i homogeneització dels coneixements de la policia de Catalunya, per tal de tenir una base policial homologable que faciliti la interrelació policial. Millorar aquest curs i el conjunt de l'oferta formativa, especialment pel que fa als cursos de comandaments i especialitzats és el repte que assumeix decididament i resolta, l'EPC.

A partir del bagatge d'encerts i d'errors adquirits, es tracta ara de col·laborar activament en el desenvolupament del model policial català. I no en tinguin cap dubte, que la formació és una de les claus de volta de tot model policial, i també del nostre. Especialment del nostre, que és un projecte jove que necessita enfortir actituds i cohesionar sentiments.

És a través de la formació i la convivència que ella mateixa comporta, que es creen llaços i relacions capaces de superar reticències i estereotips, i de omplir llacunes que, a voltes, la tècnica sola no permet de superar.

Però és difícil donar una bona formació si no estan clares les funcions de totes i cada una de les policies que operen en territori català. Cal saber amb la definició més ajustada que sigui possible, quines són les tasques de cada cos.

En la mesura que això sigui així, podrem elaborar plans de formació "a mida" de les necessitats de cada policia.

Aquesta formació específica, però, ha de fonamentar-se sobre una base comuna. For a bo, i és una aspiració de l'EPC que la formació professional dels policies que treballen a Catalunya pugués ser uniforme en el seu nivell bàsic i en canvi diferís en les especialitats pròpies de les funcions atorgades a cada cos.

En síntesi, i no vull estendre'm massa en un dia on l'aspecte inaugural ha de prevaldre sobre el programàtic, acabaré la meva intervenció plantejant tres línies i una esperança.

Les tres línies són les que orientaran aquesta nova etapa a l'EPC.

- 1) En primer lloc, el replantejament i perfeccionament del curs bàsic i dels de reciclatge, com a eines de cohesió policial.
- 2) En segon lloc, i de manera molt especial, la multiplicació i optimització dels cursos de comandaments, que permetin un desenvolupament vertical i homogeni a les policies locals i autonòmica.
- 3) En tercer lloc, i molt important, obrir línies de recerca que es centrin en la creació d'un corpus teòric sobre el model policial. Es detecta, respecte dels països que ens són propers, un retard molt seriós en tots els camps d'investigació sobre la policia, i això ens produeix una mancança que no podem arrossegar més temps. L'esperança, és la d'esdevenir, cada cop més un centre, un lloc de trobada, formació i recerca, per a totes les policies de Catalunya, per a la policia local, de tan arrelada tradició a Catalunya i contrastada estima dels ciutadans, per a la Policia Autonòmica

Mossos d'Esquadra, expressió d'una manera de fer alhora de policia i de símbol d'identitat, i també, perquè no, de les policies estatals, que ens agradaria veure amb més freqüència fent cursos d'especialització per les nostres ja abarrotades 50 aules. L'EPC té vocació de cohesionar, de sumar, de millorar esforços i coneixements policials.

Aquesta és la tasca que l'EPC ha de realitzar, i per això, ara i aquí, aprofito per dir que el curs que s'inicia amb aquest acte és un dels nostres vaixells insignia, i que els aspirants a policia que acaben d'ingressar a l'Escola són la sang i el cervell de la policia que tots desitjem. Em dirigeixo a ells quan dic que són hereus d'uns homes i dones que de vegades en condicions dures o precàries han treballat i treballen per aquesta policia. Que tenen noms i cognoms, que cal que sàpiguin i respectin. I alhora tenen l'altíssima responsabilitat de fer florir aquesta il·lusió sense decebre a una societat que cada dia més veu a la policia com a quelcom proper i propi, trencant amb el distanciament -històricament i políticament justificat- d'altres èpoques.

Senyors, senyores, l'escola està al servei d'una policia de Catalunya que vol ser l'orgull dels seus ciutadans.

Moltes gràcies